

सहि पितृशुश्रूषारूपः ॥ २६ ॥ बाष्परोद्धुमशक्नुवन् ॥ २७ ॥ अनार्यायाः लोकदृष्ट्यातादृश्या अपि स्वयंतद्वेषमगणयन्नितिशेषः ॥ निष्पपात निश्चक्राम ॥ २८ ॥ कै
केयीप्रदक्षिणं सम्यगाचरितं मदिष्टं त्वयेत्यंतस्तोषात् शिष्टाचाराच्चेतिबोध्यं ॥ २९ ॥ बाष्पपरिपूर्णाक्षः समीपस्थित्यावगतवृत्तांतत्वात् ॥ परमक्रुद्धइत्यनेन लक्ष्म
णेऽविद्याविक्षेपशक्तिमतीदर्शिता ॥ रामेचनसाइतिध्वनितं ॥ ३० ॥ अभिषेचनिकं अभिषेकप्रयोजनकं ॥ भांडमुपकरणजातं तद्युक्ताभिषेकशालामितियावत् ॥

भरतःपालयेद्राज्यंशुश्रूषेच्चपितुर्यथा ॥ तथाभवत्याकर्तव्यंसहिधर्मःसनातनः ॥ २६ ॥ रामस्यतुवचःश्रुत्वाभृशंदुःखगतःपिता ॥ शो
कादशक्नुवन्वक्तुं प्ररुरोदमहास्वनं ॥ २७ ॥ वंदित्वाचरणौराज्ञो विसंज्ञस्यपितुस्तदा ॥ कैकेय्याश्वाप्यनार्यायानिष्पपातमहाद्युतिः
॥ २८ ॥ सरामःपितरंरुत्वाकैकेयींचप्रदक्षिणं ॥ निष्क्रम्यांतःपुरात्तस्मात्स्वंददर्शसुहृज्जनं ॥ २९ ॥ तंवाष्पपरिपूर्णाक्षःपृष्ठतोनुजगा
मह ॥ लक्ष्मणःपरमक्रुद्धःसुमित्रानंदवर्धनः ॥ ३० ॥ अभिषेचनिकंभांडंरुत्वारामःप्रदक्षिणं ॥ शनैर्जगामसापेक्षोदृष्टितत्राविचाल
यन् ॥ ३१ ॥ नचास्यमहतींलक्ष्मींराज्यनाशोऽपकर्षति ॥ लोककांतस्यकांतत्वाच्छीतरश्मेरिवक्षयः ॥ ३२ ॥ नवनंगंतुकामस्यत्यज
तश्चवसुंधरां ॥ सर्वलोकातिगस्येवलक्ष्यतेचित्तविक्रिया ॥ ३३ ॥ प्रतिषिध्यशुभंछत्रंव्यजनेचस्वलंरुते ॥ विसर्जयित्वास्वजनंरथं
पौरांस्तथाजनान् ॥ ३४ ॥

सन्निहितगंगादिपुण्यतीर्थकत्वात् ॥ तत्र अभिषेकशालायां दृष्टिमविचालयन् अप्रवर्तयन्सापेक्षः वनंप्रतीतिशेषः ॥ यद्वा लोक
समाधानाय तदनुग्रहाय नटवत् आत्मगोपनाय ॥ लोकव्यवहारात्यागायच सापेक्षःसइव तत्रदृष्टिमविचालयन् अत्यजन् अतएवशनैर्जगाम ॥ ३१ ॥ धीरोदात्तत्वा
च्च नतद्विधातप्रयुक्तक्रोधदुःखादीत्याह ॥ नचेति ॥ लक्ष्मीं सहजांशोभां कांतत्वात् अविनाशिकांतियुक्तत्वात् लोककांतस्य शीतरश्मेः इंदोःक्षयोयथा लक्ष्मीनापकर्षति
तद्वत् ॥ ३२ ॥ सर्वलोकातिगस्येव जीवन्मुक्तस्येव ॥ ३३ ॥ छत्रादिप्रतिषेधः स्वप्रतिज्ञाविरोधात् ॥ व्यजने चामरे ॥ ३४ ॥